

да са мръдне отъ мѣтто-то си, нито пакъ да рѣче нѣщо; и съ недорѣчено-то си и...., какъ-то си бърборѣше, замайва са със' се и не знае, що да прави,— току рѣчи въ тѣх-съ минутѣ тѣа приличѣ досушь на статуи.— Стойчѣ отива право къмъ врата-та на другѣ-тѣ одаѣ, отварѣ ги, гогледнува вътрѣ, затварѣ ги пакъ, излѣзва вънъ тичѣшкомъ и у прустѣ-тъ ударѣ куфарь-тъ на врата-та).

Кыриака (*посвѣстисва са и захваща да выка*).

О, Господи, какво ще стане сега!.. Охъ!.. (*Отъ иадъ не знае, що да прави, зема са съ двѣ рѣци за главѣ и, като лудѣ, дръгнува си чюмберь-тъ, улавя си космы-ты и ги тегли отъ главѣ-тѣ си, като че тии ѿ сѣ криви*).

Владыка-та (*выка отъ другѣ-тѣ одаѣ*).

О, Θεε му, хѣѣника!

Кыриака (*като чува гласъ-тъ на владыкѣ-тѣ*).

Деспоти, Деспоти! Ты видѣ ли Стойча? (*Слуша са да влѣзе у другѣ-тѣ одаѣ, дѣ-то е владыка-та съ маргиолѣ; владыка-та съ сѣшѣ-тѣ минутѣ, кога-то Кыриака са приблизи до врата-та, ритнува ги отъ вътрѣ съ кракъ, за да излѣзе изъ одаѣ-тѣ, тапа ударѣ Кыриака съ врата-та тѣкмо въ лице-то. Кыриака извыква отъ болѣс', улавя са за носъ-тъ и са дръгнува на странѣ*).